

MISSIO SAVO

14.1.2006

Osman koulu

Raamattutunti

Väinö Hotti

IANKAIKKISUUS KAIPUU

Paratiisista se alkoi

Paratiisissa kaikki oli hyvin. Ihmisellä ei ollut elatuksen murheita, ei sairautta - ei kuolemaa. Parasta kuitenkin oli, että ihmisen kaikinpuolisesta hyvinvoinnista vastasi hänen Luojansa ja Jumalansa. "Ja Jumala katsoi kaikkea, mitä hän tehnyt oli, ja katso, se oli sangen hyvää" (1 Moos.1:31). -Myös ihminen oli hyvä kaikin puolin. Kaikki oli niin hyvin, ettei ihminen voinut parempaa toivoa.

Sitten tuli synty - ja rikkoi kertaheitolla kaiken. Sopusuhtainen ja harmoninen elämä oli ohitse. Aadam ja Eeva menivät käärmeen ansaan: "Niin käärme sanoi vaimolle: "Ette suinkaan kuole; vaan Jumala tietää, että sinä päivänä, jona te siitä syötte, aukenevat teidän silmänne, ja te tulette niinkuin Jumala tietämään hyvän ja pahan" (1 Moos.3:4-5).

Synti toi monet vakavat seuraukset. Mutta kaikkein onnettominta oli, että ihmisen ja Jumalan kanssakäyminen lakkasi; ihmiset ajettiin pois paratiisista - enkeli miekan kanssa laitettiin vartiomieheksi, jotteivät Aadam ja Eeva pääsisi takaisin paratiisiin.

Tästä lähtien ihmisen sisimmässä on asunut paremman kaipuu. Tämä kaipuu on yhteistä kaikille ihmisille.

"Kaiken hän on tehnyt kauniisti aikansa, myös iankaikkisuuden hän on pannut heidän sydämeensä; mutta niin on, ettei ihminen käsitä tekoja, jotka Jumala on tehnyt, ei alkua eikä loppua" (Saarn.3:11).

Harhautunut kaipuu

Etsiessään parempaa elämää ihminen syntisokeudessaan kulkee väärään suuntaan. Hän etsii onnea, mutta etsii sitä vääriltä kaivoilta: "Sillä minun kansani on tehnyt kaksinkertaisen synnin: minut, elävän veden lähteen, he ovat hyljänneet, ja ovat hakanneet itselleen vesisäiliöitä, särkyviä säiliöitä, jotka eivät vettä pidä" (Jer.2:13).

Kaukokaipuu

Kääntymätön ihminen onnea etsiessään voi suuntautua päivä päivältä yhä kauemmaksi isän kodista. "Ja nuorempi heistä sanoi isälleen: 'Isä, anna minulle se osa tavaroista, mikä minulle on tuleva'. Niin hän jakoi heille omaisuutensa. Eikä kulunut montakaan päivää, niin nuorempi poika kokosi kaiken omansa ja matkusti pois kaukaiseen maahan; ja siellä hän hävitti tavaransa eläen irstaasti" (Luuk.15:12-14). -Tuhlaajapoika oli kyllästynyt kotinurkilla pyörimiseen; hänet oli vallannut "kaukokaipuu".

Pitkän kierroksen tuhlaajapoika sai maailmassa tehdä ennen kuin kaukokaipuu muuttui

"kotikaipuuksi". Pojan ylpeys teki tuosta kierroksesta niin pitkän.

Kohde epämääräinen

Luonnollisessa tilassa ihminen on rauhaton ja tyytymätön. Hän kaipaa jotakin, mutta ei välttämättä tiedosta, mitä. Hän etsii, mutta ei tiedä välttämättä mitä ja ketä. Kun sitten hän kohtaa Vapahtajan, hänelle kirkastuu, ketä hän etsi ja kaipasi.

Kahden maailman kansalainen

Uudestisyntymisessä ihminen tulee taivaan kansalaiseksi: "Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: joka ei synny uudesti, ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa" (Joh.3:3). Tähän mennessä hänelle näkyväinen on ollut ainut todellinen, nyt hänen silmänsä ovat avautuneet näkemään myös iankaikkisia: "meille, jotka emme katso näkyviä, vaan näkymättömiä; sillä näkyväiset ovat ajallisia, mutta näkymättömät iankaikkisia" (2 Kor.4:18). Aikaisemmin ihminen ei ollut valmis mitään maksamaan iankaikkisista; nyt nämä ovat kaikkein tärkeimmät.

Uskovan rakkaat

Uskoon tulo merkitsee arvojen muuttumista. Se mikä ennen oli tärkeää ja rakasta, tulee nyt toisarvoiseksi, ja se mitä ennen väheksyi ja halveksi, tulee ensimmäiselle sijalle: "Niinpä minä todella luen kaikki tappioksi tuon ylen kalliin, Kristuksen Jeesuksen, minun Herrani, tuntemisen rinnalla, sillä hänen tähtensä minä olen menettänyt kaikki ja pidän sen roskana - että voittaisin omakseni Kristuksen" (Fil.3:8).

Rakkaiksi tulevat Jeesus, Raamattu, toiset uskovat ja - taivas.

Kaukainen päämäärä

Taivas on uskovalle kuin israelilaisille kaukainen Kaanaan maa. Monet vaikeudet kohtaavat matkamiestä. Herran omat ovat taivaan maata "kaukaa tervehtineet": "Uskossa nämä kaikki kuolivat eivätkä luvattua saavuttaneet, vaan kaukaa he olivat sen nähneet ja sitä tervehtineet ja tunnustaneet olevansa vieraita ja muukalaisia maan päällä" (Hebr.11:13).

Vuori korkea, Tiekin vaivalloinen. Kuitenkin kulkea Läpi ahdingoitten Aion perille Tälle vuorelle.

Ei saa uupua, Joka mieli käydä Elon poluilla, Pitää vaivaa nähdä, Valvoa sydänyössä` Muuten turha on työs."

Paremp`on, kun saa Murhetta tiellä taivaan, Kuin jos kiihuhtaa Ilomielin vaivaan; Mieleheni se Paina syvälle (Hgl. 207).

Paikka taivaassa

Jeesus on mennyt valmistamaan omilleen paikan taivaassa: "Älköön teidän sydämenne olko murheellinen. Uskokaa Jumalaan, ja uskokaa minuun. Minun Isäni kodissa on monta asuinsijaa. Jos ei niin olisi, sanoisinko minä teille, että minä menen valmistamaan teille sijaa? Ja vaikka minä menen valmistamaan teille sijaa, tulen minä takaisin ja otan teidät tyköni, että tekin olisitte siellä, missä minä olen" (Joh.14:1-3).

Esimakua taivaasta

Tässä ajassa voidaan hetkittäin nauttia taivaan ihanuutta. Pelastuskokemus on eräs sellainen; silloin on juhlat taivaassa - mutta myös täällä maan päällä. Taivaassa iloitaan siitä, että eksynyt lammas on löytynyt ja tuhlaajapoika palannut. "Ja kun hän tulee kotiin, kutsuu hän kokoon ystävänsä ja naapurinsa ja sanoo heille: 'Iloitkaa minun kanssani, sillä minä löysin lampaani, joka oli kadonnut'. Minä sanon teille: samoin on ilo taivaassa suurempi yhdestä syntisestä, joka tekee parannuksen, kuin yhdeksästäkymmenestä yhdeksästä vanhurskaasta, jotka eivät parannusta tarvitse" (Luuk. 15:6-7). "Silloin isä sanoi palvelijoilleen: 'Tuokaa pian parhaat vaatteet ja pukekaa hänet niihin, ja pankaa sormus hänen sormeensa ja kengät hänen jalkaansa; ja noutakaa syötetty vasikka ja teurastakaa. Ja syökäämme ja pitäkäämme iloa, sillä tämä minun poikani oli kuollut ja virkosi eloon, hän oli kadonnut ja on jälleen löytynyt.' Ja he rupesivat iloa pitämään" (Luuk. 15:22-24).

Muulloinkin uskova saa ajoittain kokea taivaan esimakua kirkastusvuorihetkissä: "Niin Pietari rupesi puhumaan ja sanoi Jeesukselle: "Herra, meidän on tässä hyvä olla; jos tahdot, niin minä teen tähän kolme majaa, sinulle yhden ja Moosekselle yhden ja Eliaalle yhden" (Matt. 17:4).

Kalpea aavistus

Suurinkin ilo täällä maailmassa on vain vähäinen heijastus taivaan ilosta. Me näemme vain hyvin hämärästi ja heikosti täällä ajassa taivaallisia totuuksia. Me katselemme "kuin peilistä": "Mutta me kaikki, jotka peittämättömin kasvoin katselemme Herran kirkkautta kuin kuvastimesta, muutumme saman kuvan kaltaisiksi kirkkaudesta kirkkauteen, niinkuin muuttaa Herra, joka on Henki" (2 Kor. 3:18).

Me katselemme Herran kirkkautta täällä ajassa "hämrillä silmillä": "Kun täällä puolittain Silmillä hämrillä Jo Herraa kaukaa katsellessa ilon saa, Kun taivaan ihanain Äänien sävelillä Jo täällä voimaa on - oi aikaa tulevaa: Hetkistä, joita Niin ihanoita Saan täällä viettää, loistaa Herran suloisuus. Vaan kun mä muistelen Autuutta pyhien, Joidenka suusta soipi siellä virsi uus, Niin aivan maahan painaa taivaan ihanuus" (Vvk. 623:3).

"Ja taivasta jo päällä maan On hetki hänen seurassaan" (Vvk. 242:3).

"Se alkaa täällä jo maitten päällä, ja jatkuu iäti taivaassa."

Vaihtoehdot

Monta kertaa on niin, että Jumalan lapsilla täällä ajassa on huonompi osa kuin jumalattomilla. Psalmin kirjoittajallekin tämä muodostui ongelmaksi: "Aasafin virsi. Totisesti, Jumala on hyvä Israelille, niille, joilla on puhdas sydän. Mutta minun jalkani olivat vähällä kompastua, askeleeni olivat aivan liukahtaa. Sillä minussa nousi kateus ylvästelijöitä kohtaan, kun minä näin jumalattomien menestyvän" (Ps. 73:1-3).

Rikas mies ja Lasarus - kertomus tuo meille esille sen, että uskovolta voi olla hyvinkin ankea osa täällä ajassa: "Oli rikas mies, joka pukeutui purppuraan ja hienoihin pellavavaatteisiin ja eli joka päivä ilossa loisteliaasti. Mutta eräs köyhä, nimeltä Lasarus, makasi hänen ovensa edessä täynnä paiseita ja halusi ravita itseään niillä muruilla, jotka putosivat rikkaan pöydältä. Ja koiratkin tulivat ja nuolivat hänen paiseitansa" (Luuk. 16:19-21).

"Ja hän huusi sanoen: 'Isä Aabraham, armahda minua ja lähetä Lasarus kastamaan sormensa pää veteen ja jäädyttämään minun kieltäni, sillä minulla on kova tuska tässä liekissä!' Mutta Aabraham sanoi: 'Poikani, muista, että sinä eläessäsi sait hyväsi, ja Lasarus samoin sai pahaa; mutta nyt hän täällä saa lohdutusta, sinä taas kärsit tuskaa' (Luuk.16:24-25). -Tässä oli vaihtoehtona hyvä olo maan päällä tai sitten hyvä olo rajan takana. "Kurita täällä, mutta säästä siellä."

Pisinkin ahdistus täällä ajassa on "hetkisen kestävä": 17. Sillä tämä hetkisen kestävä ja kevyt ahdistuksemme tuottaa meille iankaikkisen ja määrättömän kirkkauden, ylenpalttisesti" (2 Kor.4:17).

"Jos olemme panneet toivomme Kristukseen ainoastaan tämän elämän ajaksi, niin olemme kaikkia muita ihmisiä surkuteltavammat" (1 Kor.15:19).

D.L. Moodyn kotiinlähtö

Ennen kuolemaansa Moody oli kirjoittanut:

"Jonakin päivänä luette sanomalehdistä, että D.L. Moody itäisestä Northfieldistä on kuollut. Mutta älkää uskoko sanaakaan siitä. Sinä hetkenä olen oleva elävämpi kuin nyt. Olen siirtynyt vain korkeammalle..., tästä savimajasta asuntoon, joka on kuolematon, ruumiiseen,...joka on Hänen kirkastetun ruumiinsa kaltainen. Minä synnyin lihaan v.1837. Hengestä minä synnyin 1856. Se mikä on lihasta syntynyt kuoloon; se mikä on Hengestä syntynyt on elävä iankaikkisesti."

Paavalin koti-ikävä

Paavali oli käynyt kärsimysten koulua. Hänen virkamääräykseensä sisältyi ilmoitus tulevasta kohtalosta: "Sillä minä tahdon näyttää hänelle, kuinka paljon hänen pitää kärsimän minun nimeni tähden" (Apt.9:16). Tässä kärsimyksen koulussa Kristus sai muotoa Paavalissa yhä enemmän niin että Paavali voi lopulta sanoa: "ja minä elän, en enää minä, vaan Kristus elää minussa; ja minkä nyt elän lihassa, sen minä elän Jumalan Pojan uskossa, hänen, joka on rakastanut minua ja antanut itsensä minun edestäni" (Gal.2:20).

Kärsimyksen koulussa oli myös taivaskoti tullut hänelle rakkaaksi:

1. Sillä me tiedämme, että vaikka tämä meidän maallinen majamme hajotetaankin maahan, meillä on asumus Jumalalta, iankaikkinen maja taivaissa, joka ei ole käsin tehty.
2. Sentähden me huokaammekin ikävöiden, että saisimme pukeutua taivaalliseen majaamme,
3. sillä kun me kerran olemme siihen pukeutuneet, ei meitä enää havaita alastomiksi.
4. Sillä me, jotka olemme tässä majassa, huokaamme raskautettuina, koska emme tahdo riisuutua, vaan pukeutua, että elämä nielisi sen, mikä on kuolevaista.
5. Mutta se, joka on valmistanut meidät juuri tähän, on Jumala, joka on antanut meille Hengen vakuudeksi.
6. Sentähden me aina olemme turvallisella mielellä ja tiedämme, että, niin kauan kuin olemme kotona tässä ruumiissamme, me olemme poissa Herrasta;
7. sillä me vaellamme uskossa emmekä näkemisessä.
8. Mutta me olemme turvallisella mielellä ja haluaisimme mieluummin muuttaa pois ruumiista ja päästä kotiin Herran tykö" (2 Kor.5:1-8).

"Ahtaalla minä olen näiden kahden välissä: halu minulla on täältä eritä ja olla Kristuksen kanssa, sillä se olisi monin verroin parempi" (Fil.1:23).

Kuoleman porteilla Paavali loi silmäyksen menneisyyteen ja tulevaisuuteen: "Sillä minut jo uhrataan, ja minun lähtöni aika on jo tullut. Minä olen hyvän kilvoituksen kilvoitellut, juoksun päättänyt, uskon säilyttänyt. Tästedes on minulle talletettuna vanhurskauden sepele, jonka Herra, vanhurskas tuomari, on antava minulle sinä päivänä, eikä ainoastaan minulle, vaan myös kaikille, jotka hänen ilmestymistään rakastavat (2 Tim.4:6-8).